

Bijdrage GroenLinks Jaarrekening 2015

“Een mens lijdt dikwijls het meest
door 't lijden dat hij vreest
doch dat nooit op zal dagen.”

Deze tekst, schiet mij in het politieke raadswork best regelmatig door mijn hoofd.
Dat kan op verschillende momenten met net even een andere insteek. Het lezen van de
Jaarrekening was zo'n moment, hoe zal ik dit duiden? Daar heb ik drie vragen voor:

- 1) Worden zaken positiever voorgedaan dan zoals het in werkelijkheid is?
- 2) Heb ik wel een volledig inzicht in alles?
- 3) Kan ik vertrouwen hebben in de gang van zaken?

1) Worden zaken positiever voorgedaan?

Wat staat er nu in de Jaarrekening? De cijfers kloppen en wederom is door Astrid van P&C in ons
halfjaarlijkse individuele ondersteuning uurtje, met veel geduld veel vragen van mij beantwoord.
Maar de schriftelijke vragen van oa PvdA, Cu/SGP en NDZ geven ook aan dat er nog veel
onduidelijk was.

Hoe zit dat met de manier van rapporteren? Er is een beschrijving van wat er gedaan is, maar of de
werkzaamheden ook het gewenste resultaat opleveren, dat is maar de vraag.

Enkele voorbeelden: Inlooppunt in Soest, een laagdrempelige manier waar inwoners met vragen,
zorgen en ideeën terecht kunnen. Wat heeft dit nu opgeleverd? Hoeveel bezoeken?

– Parkeren: Het is een heel optimistisch verhaal, maar volgens GroenLinks was de het beleid
budgetneutraal. Daar zie ik niets over terug in de jaarrekening.

– Cultuur: Waarom staat er een uitgebreid ronkend stuk tekst over het Nationaal Militair Museum.
Besteden we überhaupt wel middelen aan het NMM? Het staat ook in schrill contrast met een
paragraaf over 10% stijging van de bijstandgerechtigden van drie zinnen.

– Sport: Waarom lees ik niets terug over de problemen rondom Sportservice?

Kortom, De jaarrekening geeft een te mooi verhaal, blijft te beschrijvend en wordt te weinig
gekoppeld aan beleid en doelstellingen.

2) Heb ik wel een volledig inzicht in alles? Weet ik waar we staan als gemeente?

Ja, tot op zekere hoogte staan we er als gemeente nog steeds goed voor. Het financieel perspectief is
keurig, we hebben een weerstandsvermogen met een ratio van 1,5! (Dit is echt niet nodig. De
ambitie was 1,2, waarom wordt hier verder niet iets mee gedaan?)

Het ziekteverzuim is wederom gedaald.

We lezen punten waar we trots op kunnen zijn:

– De crisisopvang in Dijnselburg

– De dienstverlening is verder verbeterd

– Het wijkgerichtwerken wordt steeds sterker en integraler en wat goed dat er blijvend geïnvesteerd
wordt in opbouwwerkers.

– Bijenbeleid wordt niet beschreven, dat vinden we jammer. Het is misschien een bijzaak, maar in
de verantwoording had het mogen staan. Het Centrum bruist in ieder geval weer en twee
bijenkolonies hebben input geleverd op het leegstandbijleid

– De twee parkeerdekken in Vollehoven zijn voorzien van verlichting

– er zijn goede stappen gezet in de aanpak schooluitval. Wij gaan er van uit dat het college ook de
handschoen van de staatssecretaris oppakt voor wat betreft de thuiszitters.

– Het taalonderwijs in voor- en vroegschoolse educatie staat goed. Voor volwasseneneducatie en
het Taalhuis kunnen wij nog meegeven dat veel statushouders niet weten dat het Taalhuis er is.

Misschien extra aandacht hiervoor in de informatie en communicatie.

In de verslaglegging mag echter meer aandacht komen voor parameters en doelstellingen uit het

beleid. Bijvoorbeeld: hoeveel jongeren hebben via het sportfonds en cultuurfonds de mogelijkheid gekregen om mee te doen?

3) Kan ik vertrouwen hebben in de gang van zaken?

Dat blijft een vraag waar de weegschaal nog steeds overhangt naar: nee ik maak me terecht zorgen.

Voor werk en inkomen zien wij dat de kosten voor schuldhulpverlening, bijzondere bijstand, bewindvoering en het aantal bijstandsgerechtigden stijgen. Wij zien dat de maatschappelijke tweedeling in de samenleving daar duidelijk zichtbaar naar voren komen.

Zorg en Welzijn: Hebben we het goed gedaan? GroenLinks denkt dat we het in Zeist relatief goed doen. Maar pas echt geloven doen we het als de evaluatie van het minimabeleid er is, de moties Sociale raadslieden en Onderzoek CAZ zijn uitgevoerd. Pas als we het gehele integrale beeld helder hebben.

Dat is dan ook de oproep aan het college voor de Jaarrekening van 2016: Laat het zien met beleid, uitvoering en cijfers. Integraal en vanuit alle gereedschappen die we inzetten.

Voor Duurzaamheid roept GroenLinks daartoe ook op: Is Zeist het afgelopen jaar nu duurzamer geworden of niet?

We hebben weliswaar twee woningen naar nul op de meter gebracht en enkele lantarenpalen naar LED-verlichting, maar daar staat tegenover dat op de A28 de snelheid is verhoogd naar 130 km/h, met meer uitstoot tot gevolg. Is Zeist nou per saldo duurzamer geworden of juist niet? Dat wordt niet duidelijk uit de jaarrekening, die beperkt zich tot een vrijblijvend Cherry Picking. De trein rijdt, maar waar en bij welk stationnetje staan we nu eigenlijk?

90% van de Jaarrekening is prima, dat zijn lopende zaken en we staan er goed voor. De 10 % inhoudelijke evaluatie mogen meer to the point en controleerbaar zijn. Wat was het doel en beleid, is dat behaald? Is het geld effectief ingezet? Waarom wel waarom niet? En tot slot: maak het integraler: we zien dat in de praktijk ontstaan, daar worden verbindingen gemaakt. Maak dat ook inzichtelijk in de Jaarrekening.